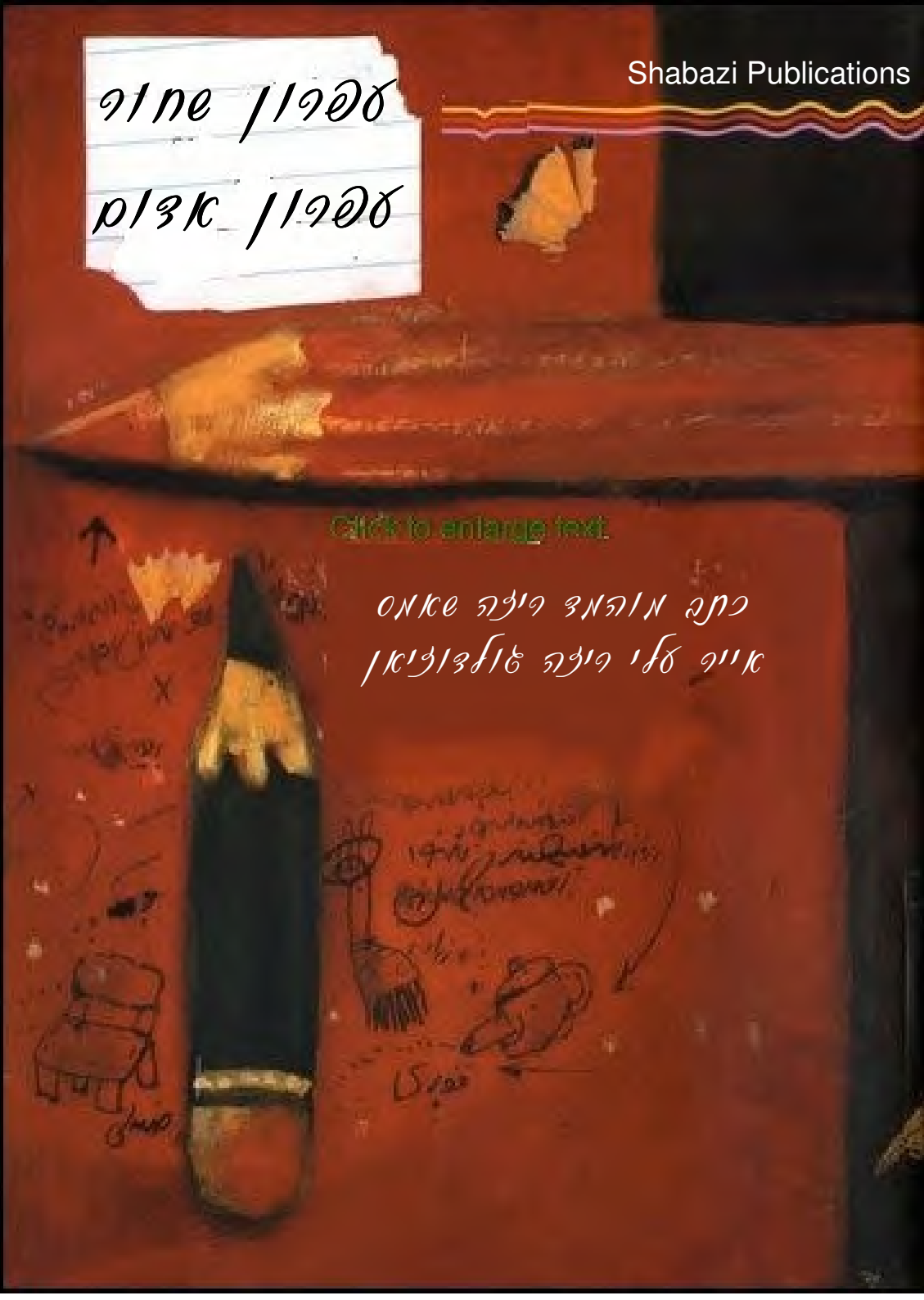

דער פירער

דער פירער

[Click to enlarge text.](#)

כתב מורה פיפה סאנס
אויף עלי פיפה סאנס

העפרון השחור כתב מבוקר ועד ערב. הוא כתב סיפורים. סיפורים מגוחכים! כפי שאמר העפרון האדום, הסיפורים שלו לא היו שווים כלום ורק בזבזו את הניר. אבל העפרון השחור לא ויתר. הוא מוכרח היה לכתוב. הוא כתב מבוקר עד ערב ומערב ועד בוקר. הוא כתב וכתב וגם קרא את הסיפורים שלו לעפרון האדום.

אבל העפרון האדום התרגז, נעשה עוד יותר אדום וקרא "לאלה אתה קורא סיפורים? למה לך לבזבז את זמנך על כתיבת שווא. למה לא תוותר ותפסיק לכתוב?"
"ומה אתה מציע שאעשה במקום כתיבה?"

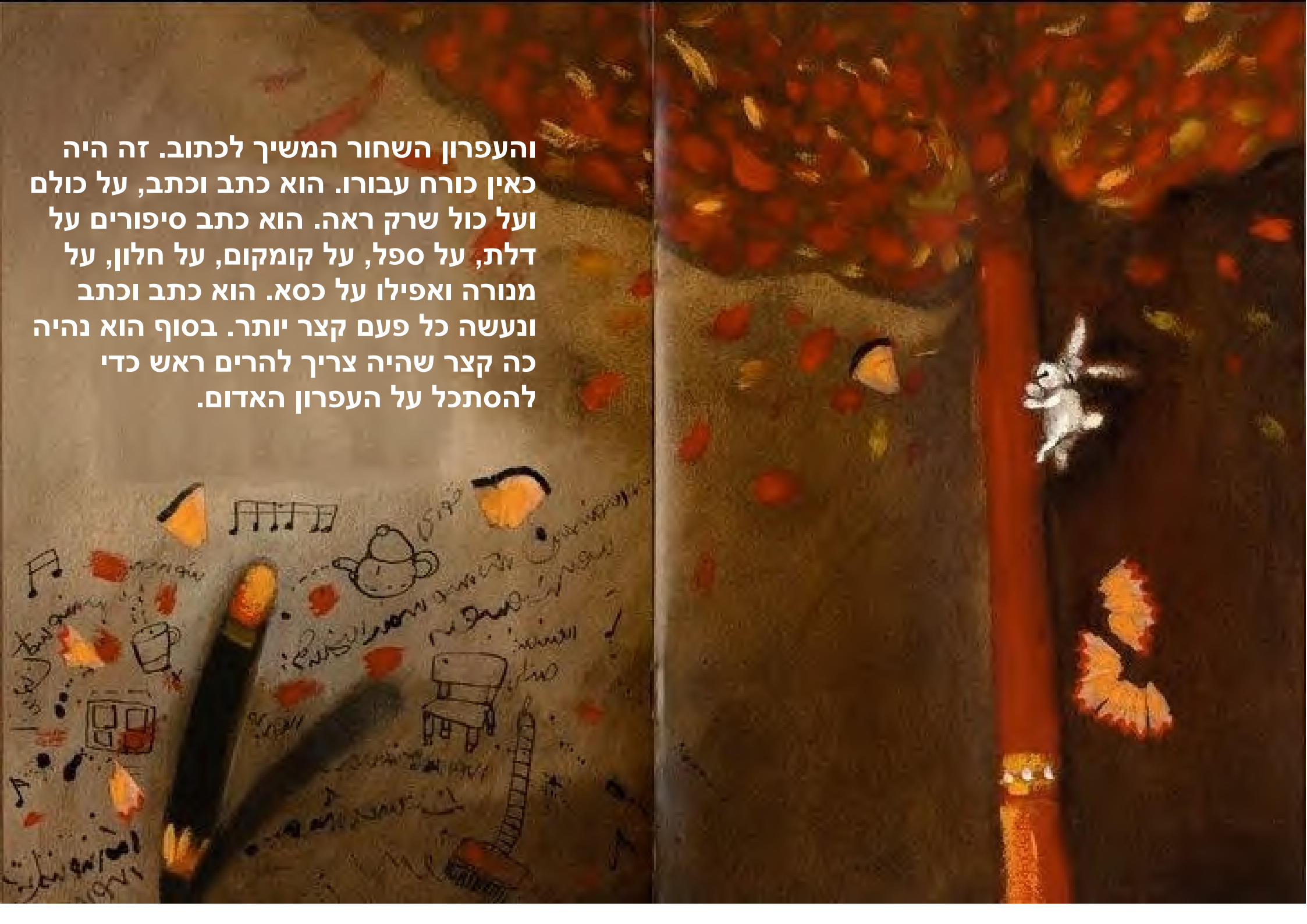
והעפרון האדום היה אומר "כלום!
במקום לכתוב סיפורים מגוחכים רבים
כתוב סיפור אחד טוב. כתוב מעט אבל
כתוב משהו שכדאי לקרוא."

וזזה מה שעשה העפרון האדום. הוא לא
בזבז ניר. הוא לא כתב בכלל. הוא ישב
בפינה ורק חשב וחשב. מדי פעם צעק
על העפרון השחור ואמר לא להשתפר.
הוא בעצמו רצה לכתוב סיפור ממש
טוב, סיפור שעוד אף אחד לא כתב
כזה, סיפור שירעיד את העולם.
העפרון השחור היה אומר "אתה עפרון
מאושר כי ראשך מלא מחשבות
חשובות. אך אני לא יכול להיות כמוך.
אני לא יכול להפסיק לכתוב."

והעפרון השחור המשיך לכתוב. זה היה
כאין כורח עבורו. הוא כתב וכתב, על כולם
ועל כול שרק ראה. הוא כתב סיפורים על
דלת, על ספל, על קומקום, על חלון, על
מנורה ואפילו על כסא. הוא כתב וכתב
ונעשה כל פעם קצר יותר. בסוף הוא נהיה
כה קצר שהיה צריך להרים ראש כדי
להסתכל על העפרון האדום.

יום אחד, כשהקריא לעפרון האדום
את סיפורו האחרון שכתב לו,
העפרון האדום התרגז מאוד. הוא
התחיל לצעוק בקול רם ופניו
האדימו עוד יותר.

הרעש של העפרון האדום
הבהיל עכבר לבן אחד, וזה
הוציא את ראשו מהחור
שבפינת החדר.

אמר העפרון האדום לעפרון השחור "בזבזת את
כל חיך על סיפורי שווא. עכשיו תפסיק כבה.
סופך קרוב. יש לך רק זמן מועט אז כתוב סיפור
ששווה כתיבה."
העפרון השחור בכה ושתי דמעות נפלו על
הסיפור האחרון שלו.
העכבר בלבן הסתכל בזהירות. ואז התקרב אל
העפרונות. שיניו הציקו לו מאוד.

העפרון השחור הפסיק לכתוב לרגע
וחשב דקות אחדות. ואז המשיך
לכתוב. הוא כתב כל החיים ורצה
לסיים את חייו תוך כתיבה.
העכבר הלבן התקרב שוב. העפרון
השחור כתב עדיין והעפרון האדום
ישב וחשב על היצירה הנשגבת
שיכתוב אי-פעם.

העכבר ניגש לעפרונות. הוא ראה את העפרון האדום הגבוה ועיניו הבריקו בתאוה. העפרון הזה, האדום, לא כתב אף שורה במשך כל חייו. העכבר קפץ עליו וסחב אותו לקן שלו. העפרון האדום נבהל "מה.. תעשה.. אתי..?" שאל.

העכבר ענה "כלום. שיניים מציקות לי ואני רוצה רק לכרסם אותך."
העפרון האדום התחיל לצעוק "איך זה? אין לך זכות לעשות זאת. עוד לא כתבתי אף שורה במשך כל חייו. לא בזבזתי את זמני כמו העפרון השחור. עזוב אותי, אל תכרסם אותי."

An illustration of a notebook page. On the left, a large red pencil is drawn vertically. Above it is a small white cup on a saucer. To the right of the pencil, there are several musical notes and a treble clef. The page is decorated with scattered orange and red leaves. At the top, there is some faint, illegible handwriting. The background is a dark, textured brown.

נאנח העפרון האדום
ואמר "הלוואי וכתבתי
ולו סיפור פשוט אחד
כמו זה שהעפרון
השחור כתב."

An illustration of a notebook page. At the bottom, a white mouse with a long tail is shown. Above the mouse, there is a simple drawing of a house with a chimney and a window. To the right of the house, there are some musical notes and a treble clef. The page is decorated with scattered orange and red leaves. At the top, there is some faint, illegible handwriting. The background is a dark, textured brown.

העכבר צחק ואמר "אז מה
אעשה לשיניים שלי?"
אמר העפרון האדום "אינני
יודע. לך אולי לעפרון
השחור. אני חייב לכתוב את
הסיפור הגדול שלי. אני חייב
לכתוב סיפור שעליו חשבתי
כל החיים."
העכבר אמר "אני לא מבין
בדברים האלה. אתה יותר
גדול וטוב יותר לכרסום.
שיניים מציקות לי."

העכבר התחיל כבר לכרסם אותו.
העפרון השחור כתב את הסיפור
האחרון שלו ולא נשאר ממנו כלום,
אפילו לא הקצה הקטן.
זה הסיפור האחרון של העפרון
השחור.

